

Kapitan Eugeniusz Sidorowicz, syn Antoniego i Eugenii z Siekieniewiczów, urodził się **28 października 1907 r.** w Konotopach, kolonia Horodyszczce, powiat Baranowicze, leżących obecnie na terenie Białorusi. Wcześniej stracił rodziców i znalazł się pod opieką rodzeństwa. Dzięki ich pomocy w **1928 r.** ukończył Gimnazjum Państwowe im. Tadeusza Rejtana w Baranowiczach, oraz zdał maturę. W **1929 r.** został powołany do Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu. Ukończył ją w **1930 r.** i w stopniu plutonowego podchorążego został przeniesiony do rezerwy. Ze względu na trudności materialne nie mógł zrealizować marzeń o studiach na politechnice. Nie chcąc rezygnować ze swego powołania, złożył podanie o przyjęcie do Szkoły Podchorążych Inżynierii w Warszawie i od **1 października 1931 r.** został jej słuchaczem. Po ukończeniu trzyletniego kursu otrzymał awans do stopnia podporucznika.

Przełożeni oceniali go w następujący sposób: „Energiczny i stanowczy. Trochę uparty. Bardzo ambitny i wysoko ceni swą godność własną. Siła woli duża. ... W służbie lojalny, obowiązkowy, pilny w naukach oraz bardzo pracowity i dokładny w pracy. ... Ogólnie dobry.” Ze względu na pochodzenie płynnie władał językiem rosyjskim. Uprawiał wioślarstwo, pływanie i jazdę konna. Pierwszym przydziałem, jaki otrzymał, był Batalion Elektrotechniczny w Nowym Dworze. Podobnie jak większość oficerów batalionu zamieszkał przy ulicy Paderewskiego. We **wrzeźniu 1934 r.** objął stanowisko dowódcy plutonu w 1. kompanii elektrotechnicznej. W **1936 r.** został przeniesiony do 2. kompanii elektrotechnicznej. W tym samym roku otrzymał awans do stopnia porucznika. W **lipcu 1937 r.** pełnił funkcję oficera gospodarczego koncentracji saperów w Modlinie. Od **stycznia 1938 r.** pełnił funkcję instruktora kompanii szkolnej. W tym samym roku oddelegowano go jako instruktora kursu elektromechanicznego reflektorzystów; wynikiem tej pracy był m.in. artykuł „Elektryzacja przeszkód wysokiego napięcia” zamieszczony w „Przeglądzie Saperskim”. W **lipcu 1939 r.** został przydzielony do dyspozycji Inspektora Armii „Łódź” generała dywizji Juliusza Rómla. Podczas kampanii wrześniowej Eugeniusz Sidorowicz był dowódcą 1. kompanii batalionu saperów Grupy „Hrubieszów”. W nieznanych okolicznościach znalazł się w niewoli radzieckiej. Został zamordowany w wieku 33 lat, w Charkowie **wiosną 1940 r.** **9 listopada 2007 r.** na podstawie decyzji Ministra Obrony Narodowej został pośmiertnie awansowany do stopnia kapitana.